

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

IX. Ostenditur qualis fuerit hæc revelatio B. Simoni nostri exhibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT IX.

Ostenditur qualis fuerit hæc revelatio Beato
SIMONI nostro exhibita.

52.

Fuit hæc
revelatio
divina: &
quâ ratio-
ne talis di-
catur?

2. 2. q. 172.
a. 2. ad 3.

Referuntur
quatuor
conditiones
seu regulæ
ad digno-
scendas,
discernen-
dasq; divi-
nas revela-
tiones.

Illæ omnes
reperiun-
tur in re-

U P P O N O hanc revelationem fuisse divinam. Voco
hoc loco *divinam revelationem* non propriè ab objecto,
non enim seipsum DEUS exhibuit, sed DEIPARA Vir-
go, uti ex præcedentibus patet. *Divinam* itaque vocamus,
eo quod DEO efficiente contigit, & per apparitionem, seu quod
ministerium sanctissimæ Virginis mysterium hoc revelatum fuit; ut
eum modum quo revelatio, quæ fit per Angelos, nunc quidem ipsam
DEUM, nunc Christum hominem, nunc Beatissimam Virginem,
nunc alium aliquem Sanctum, aut Sanctam cælestis Patriæ; nunc se-
ipfos in specie humana orantibus exhibentes, *divina* dicitur, & non
Angelica; quia, ut inquit, S. Thomas, *operatio instrumenti attribuitur
principali agenti, in cujus virtute instrumentum agit: & quia minister est, sicut
instrumentum, idcirco prophetica revelatio, quæ fit ministerio Angelorum dicitur
esse divina.*

Hæc suppositio non indiget probatione: sequitur enim ex di-
ctis in præcedentibus & dicendis infra. Quod etiam omnes illas con-
ditiones, quas Theologi unanimi consensu assignant, ad discernen-
das veras à falsis visionibus, ac revelationibus, & divinas ab illusioni-
bus maligni, aut proprii spiritus; & ut fidem humanam saltem, præ-
dentemque assensum mereantur, satis ex dicendis mox constabit. *Qua-
tuor* potissimum veluti cardinales conditiones ac regulas seu notas
dignoscendi divinas revelationes assignatas reperio apud SS. Thomam
Bonaventuram, cæterosque Theologos Scholasticos ac Mysticos.
Prima est: quod visio seu revelatio sit conformis fidei regulis. *Secunda*,
quod sit de re utili, pia ac bona, aut in alicujus commodum ordina-
ta. *Tertia*, quod persona, cui fit, sit probatæ virtutis. *Quarta*, quod
fit à summo Pontifice, præmissis virorum doctorum examine ac con-
silio approbata. SIMONIS nostri revelationem conformem esse
fidei regulis atque principijs, & de re pia, utilique constat ex dictis
in superioribus Capitibus, magisque constabit ex dicendis in-
sequentibus. S. SIMONEM, cui hæc facta revelatio, probatæ
fuisse

fuisse virtutis ac sanctimonie, patet abunde ex dictis Capite quinto. Quomodo vero summus Pontifex non solum premissis Eruditissimorum virorum, verum etiam Purpuratorum Patrum maturo examine & consilio hanc nostram revelationem adprobaverit demonstravimus supra Capite sexto.

Nunc itaque ut ostendamus, qualis & in quo genere revelationum, seu visionum sit, aut fuerit, distinguenda est persona, quae apparuit a mysterio ipso revelato. Et quidem de persona, DEIPARA scilicet Virgine opinor, quod corporaliter apparuerit. Pro cuius distincta faciliorque declaratione recolendum est ex S. Augustino lib. 12. super Genes. ad litter. & S. Thoma 2. 2. q. 174. art. 1. ad 3. triplex esse genus visionum, seu apparitionum, scilicet corporale, spirituale seu imaginarium, & intellectuale. Primum appellatur corporale, quia inquit S. Augustinus, per corpus percipitur, & corporeis sensibus exhibetur. Secundum spirituale seu imaginarium, quia in imaginativa rerum imagines cernuntur, vel quippiam aliud significatur. Tertium vero intellectuale ab intellectu, quia per eum mysteriorum veritas & altitudo percipitur.

Præterea loquendo de primo visionum genere, nempe corporali, multis modis fieri potest, juxta varia Doctorum placita.

Primo absque reali existentia corporis gloriosi in terris per solam representationem extrinsecam, & visibilem in aliquo corpore aëreo, ad eum modum, quo olim ante incarnationem solebat VERBUM divinum juxta multorum opinionem in specie humana apparere.

Secundo per realem & visibilem existentiam ipsiusmet corporis gloriosi, uti de Christo docet S. Thomas, ex aliqua dispensatione quandoque corporaliter ad terram descendente.

Tertio per veram quidem & realem presentiam corporis beati, sed reproducti, & simul in duobus locis esistenti, modo, ut ajunt, quantitativo & circumscriptivo, quem nihilominus modum improbat sanctus Doctor.

His itaque positis existimo visionem, seu apparitionem, de qua agimus, esse statuendam in primo genere apparitionum; ita ut beatus SIMON noster corporeis oculis viderit DEIPARAM sibi presentem corporali, exteriusque sensibili presentia. Quod primo fundari potest in ipsa locutione DEIPARÆ, quæ sine dubio sensibilis fuit.

H 2

Secundo,

velatione S. Simonis nostri.

Triplex genus visionum seu apparitionum assignatur ac declaratur.

Exponitur triplex modus, quo corporalis apparitio seu visio fieri potest. 3. p. q. 57. n. 6. ad 3.

3. p. q. 76. Et alibi.

Declaratur in quo genere fuerit visio S. Simonis.

Voco... e... Vir... am... qu... id... plun... mem... me... z... not... bu... sic... ic... x... di... on... nen... on... pre... Quo... otas... om... eos... unda... dina... quod... con... esse... dictis... in... obata... lle

Secundò, & potissimum in collatione & receptione sacri Scapularis, quæ partim realem motum indicat; partim rem veram & realem collatam, & receptam arguit & manifestat.

Deinde hæc est sententia omnium Scriptorum tam Domesticorum quam Extraneorū, qui unanimiter asserunt B. Virginem MARIAM proprijs manibus ipsum sacrum SCAPULARE contulisse B. SIMONI nostro, quod utique absque reali & corporali præsentia fieri non potuit. An autem hæc Virginis apparitio corporalis contigerit in proprio corpore glorioso, aliove modo, non est hujus loci, sed Scholis relinquendum. Sufficiat innuisse modos, quibus fieri poterit.

53.
Quæ necessaria
sint, ad
percipiendum
mysteriū per
visionem
revelatum?

2.2. q. 173.
a. 2.

Vide Joan.
à JESU-MARIA
Tom. 2.
in Schola
de oratione.
Tract.
de Visionibus
& Revelationibus.
& Tract.
de discretione
spirituum.
Ioco cit. a. 4.

Quot modis
mens
Prophetæ
moveatur
in revela-

JAM verò quantum ad ipsum mysterium per hanc apparitionem revelatum, sciendum est primò in visionibus, seu apparitionibus non semper mentem illuminari ad ipsum mysterium percipiendum & intelligendum; cujus ratio est, quia sicut ad intelligendum naturaliter duo sunt necessaria, lumen naturale ex parte intelligentis, & species seu similitudo objecti ex parte rei intellectæ; ita ad intelligendum supernaturaliter duo requiruntur, lumen supernaturale & objecti species. Unde quandoque deficiente hoc lumine, ejusmodi apparitiones seu visiones sunt imperfectæ in genere revelationum supernaturalium; uti docet S. Thomas: *Si cui fiat, inquit, divinitus representatio aliquarum rerum per similitudines imaginarias, ut Pharaoni & Nabuchodonosor, aut etiam per similitudines corporales, ut Balthasar, non est talis censendus Prophetæ, nisi illuminetur ejus mens ad judicandum; sed talis apparitio est quiddam imperfectum, in genere Prophetiæ.* Ita S. Doctor. Sub nomine Prophetiæ revelationes divinas ad cognitionem attinentes comprehendens, uti declarat q. 171. loc. citat.

Sciendum est secundò, quod quando lumen intelligibile divinitus datur ad cognoscendum ea, quæ per visiones seu apparitiones revelantur, hujusmodi lumen esse multiplex; Ita ut alij plura, alij pauciora pro qualitate luminis supernaturalis attingant, quod hoc declarat modo S. Doctor: *Dicendum, inquit, quod in revelatione Prophetica moveatur mens Prophetæ, non solum ad aliquid apprehendendum, sed etiam ad aliquid loquendum, vel ad aliquid faciendum, & quandoq; quidem ad omnia tria simul; quandoq; autem ad duo horum; quandoq; verò ad unum tantum.* Et quodlibet horum contingit esse cum aliquo cognitionis defectu. Nam cum mens Prophetæ moveatur ad aliquid assequendum, vel apprehendendum; quandoq; qui-

dem

dem inducitur ad hoc quod solum apprehendat rem illam: quandoque autem ulterius ad hoc, ut cognoscat, hæc sibi esse divinitus revelata. Similiter etiam quandoque movetur mens Prophetæ ad aliquid loquendum: ita quod intelligat id quod per hæc verba Spiritus sanctus intendit. Sicut David, qui dicebat: 2. Regum 23. Spiritus Domini locutus est per me. Quandoque autem ille, cujus mens movetur ad aliqua verba exprimenda, non intelligit, quid Spiritus sanctus per hæc verba intendat: Sicut patet de Caipha Joann. 11. Similiter etiam cum Spiritus sanctus movet mentem alicuius ad aliquid faciendum, quandoque quidem intelligit, quid hoc significet, sicut patet de Hieremia, qui abscondit lumbare in Euphrate, ut habetur Hiere. 13. quandoque verò non intelligit, sicut milites dividentes vestimenta Christi, non intelligebant, quid significaret. Cum ergo aliquis cognoscit se moveri à Spiritu sancto ad aliquid estumandum vel significandum, verbo vel facto: hoc proprie ad Prophetiam pertinet; cum autem movetur, sed non cognoscit, non est perfecta Prophetia, sed quidam instinctus Propheticus. Ex hac doctrina facile deduci poterit, qualiter hoc mysterium, de quo agimus, B. SIMON noster attigerit.

PRIMO enim non solum mente percepit, quod quicumque gestaret habitum nostrum, seu Marianum Scapulare à malis ingruentibus protegeretur, & potissimum à pænis inferni, verum etiam interiorius certitudinem habuit se moveri à Spiritu sancto ad hoc ita apprehendendum, & mente percipiendum. Ratio hujus est; tum quia hoc mysterium per expressam revelationem ipsi innotuit; quæ autem sic alicui innotescunt, pro certo habetur, quod hæc sint sibi divinitus revelata. Secus verò dicendum de ijs, quæ per instinctum occultum cognoscuntur; aliquando enim sic se habet, ut non plenè discernere possit, utrum hæc cogitaverit aliquo instinctu divino, vel per spiritum proprium, quæ omnia 2. 2 q. 171. a. 5. optime explicat S. Doctor. Tum, quia incredibile illud, & insolitum gaudium, & spiritualis consolatio ac securitas animi, quæ affectus remansit ex hac apparitione, uti tradunt vitæ ejus Scriptores, certissimum ei fuit sancti Spiritus ac presentis Majestatis indicium. quod signum esse veræ ac divinæ revelationis, atque apparitionis tradit ex vita S. Antonij S. Thomas: de quo etiam confuli poterit S. M. N. Theresia, apud Ven. P. Joannem à JESU MARIA in Theologia mystica Cap. 8. Tom. 2. operum ejus.

Præterea non tantum mota fuit mens B. Patris nostri à Spiritu sancto ad apprehendendum hoc mysterium, eo modo quo diximus,

H 3

sed

tione Prophetica?

Nota præclaram circa hæc doctrinam S. Thomæ.

Adplicatur tradita S. Thomæ doctrina revelationi S. Simonis, & fufius explanatur & confirmatur.

3. p. 9. 30.
a. 3. ad 3.

fed etiam ad ipsum loquendum & propalandum, non quomodo eun-
que, sed ita, ut intellexerit id, quod in hoc mysterio Spiritus san-
ctus intendebat, etiam quoad modum ipsum, & quasi formaliter, ne-
dum quoad substantiam dicti mysterij. Singula declaremus.

Postquam sanctissima Virgo, uti *Capite 5.* reuolimus, apparuit
fuit B. SIMONI, eique sacrum SCAPULARE contulisset, addita
promissione vitæ æternæ pro omnibus, quid illud ritè gestarent, &
in eo morerentur; illico B. Pater convocatis Religiosis sacram illam
ostendit vestem piissimæ Matris, eisque retulit cuncta sibi ab eadem
dicta ac revelata; quæ quidem ad substantiam hujus mysterij pertinent.
Verum præter hæc modum etiã attigit B. Pater, quo hæc revelatio suum
effectum sortiretur: id est, intellexit modum, quo illi, qui sacrum
SCAPULARE gestabunt, pœnas inferni evadent, vitamq; æternam
consequentur; & hoc ad modum & quasi formalitatem hujus mysterij
reducimus.

Tertiò, ipsamet verba hujus revelationis ab ipso B. Patre ex-
cepta, hoc ipsum indicant. *Dilectissime Fili,* inquit, *recipe hoc tuus Ordi-
nis Scapulare, mee Confraternitatis signum &c.* Quod ita declaratur. Hæc
Fraternitas, uti supradictum fuit, fundatur in amore, cujus actus
exterior, seu proprius effectus est beneficentia; sicut ergo hæc Fra-
ternitas fundatur in amore speciali SS. Virginis, *mee Confraternitatis
signum:* ita necesse est fundari in ejus singulari beneficentia, cum ei
non desit facultas ad hunc actum exteriorem amoris. Quam ratio-
nem 2. 2. *quest. 31. art. 1.* adsignat Angelicus Doctor inquitens: *Actu
dilectionis includitur benevolentia, per quam vult aliquis bonum amici.
Voluntas autem est effectiva eorum, quæ vult, si facultas adsit, & ideo ex con-
sequenti benefacere amico ex actu dilectionis consequitur.*

Deus cun-
cta, quæ
ad instru-
tionem fi-
delis po-
puli neces-
saria sunt,
revelat
Prophetis.

Accedit postremò ad hoc probandum alia ejusdem S. Thomæ
doctrina, qui agens de Prophetia docet, quòd in revelationibus
Dominus, omnia, quæ sunt necessaria ad instructionem fidelis popu-
li, revelet Prophetis, & quòd Propheticæ revelationi nihil desit eo-
rum, ad quæ Prophetia ordinatur, &c.

Ex qua doctrina sic arguitur. In hæc revelatione ad instructio-
nem nostram necessaria erat cognitio ipsius modi, seu rationis sub
qua hæc revelatio verificatur: Ergo Spiritus S. eam revelavit SI-
MONI nostro. Consequentia patet. Antecedens probatur. Nam
alias

aliàs possemus in dubium revocare veritatem hujus propositionis non sine gravi præjudicio tanti beneficii divinitus collati, prout de facto faciunt nonnulli, hunc ipsum modum ignorantes, vel circa illum hallucinantes, Ergo &c.

Similiter idem convinci videtur, ex eo quod, ut tradit S. Thomas, divinæ revelationi nihil desit eorum, ad quæ ordinatur. Enimverò cum hæc revelatio ordinetur ad specialem tutelam & protectionem B. Virginis adstruendam, & stabiliendam, & per cognitionem dicti modi, seu rationis id ipsum maximè habeatur, sequitur ad hanc revelationem desiderari cognitionem hujus modi, &c.

Tandem in hac revelatione non tantùm B. Pater hoc mysterium mente apprehendit, & verbò denuntiavit; verùm etiam ipso facto publicavit: statim enim ac sacrum hunc habitum seu SCAPULARE à Diva Virgine accepit, ut suprâ relatam fuit, cepit illud Christi Fidelibus distribuere, ac Confraternitatem instituere, seu aliàs institutam sub novo hoc privilegio, in his verbis contento, *In quo quis moriens æternum non patietur incendium*, propagare non solum in Anglia, ubi degebat, verùm & in Gallia, Belgio, alijsq; Europæ partibus.

Quod autem per hanc revelationem & instinctum specialem Spiritus sancti illud egerit, patet imprimis ex verbis ipsius revelationis paulò ante allatis: *mea Confraternitatis signum, &c.* quæ verba ipsam Confraternitatem Ordinis exprimunt, & de Christi Fidelibus illi adscriptis sunt intelligenda, uti clarè etiam habetur ex revelatione facta JOANNI XXII. Papæ hujus nominis, de qua infrâ; ubi Sanctissima Virgo per suam Confraternitatem distinctè insinuat, intelligi Christi Fideles, qui ad Ordinis participationem admittuntur.

Deinde probatur hoc idem ex doctrina S. Thomæ, 2. 2. q. 174. a. 4. nam inter ea, quæ divinam & excellentem revelationem arguunt, est confirmatio per miracula; & generatim loquendo *miracula fiunt ad manifestandum aliquid supernaturale, & secundùm hoc*, inquit S. Doctor, *communiter dicuntur signa*. Cum ergo ferè innumera, & maximè prodigiosa ac probata, medio sacro hoc habitu DEIPARA Virgo miracula Christi Fidelibus exhibuerit, & mox eo ipso tempore, quo B. Pater cepit illum post habitam hanc revelationem distribuere, sicut complures tradunt Scriptores, inter quos *Ioannes Paleonydorus*, qui quàmplurimos per hunc habitum à diversis languoribus, c. vestigiò,

ubi

Divinæ revelationi nihil deest eorum, ad quæ ordinatur.

Applicantur hæc revelationi B. Simonis nostri.

loc. cit. q. 178. a. 1. ad 3.

Miracula revelationem subsequenria arguunt divinam fuisse

se atq; excellentem, ubi à B. Patre populo fuit distributus, esse curatos scribit. Sanè argumentum est evidens hinc adesse aliquid supernaturale, & non nisi per instinctum divinum, seu radium cælestem, qui B. Patri in hac revelatione affulsit, dictum sacrum SCAPULARE ab eodem esse distributum; quam rationem à miraculis petitam sufficiat hinc innuisse, nam infrà de his in *sexta Parte* agendum erit.

Quo signo dignoscatur divina revelatio & afflatus? *2.2. q. 172. a. 6. ad 1.* Denum signum non infimum ad discernendum sine errore, an aliquid ex divino procedat afflatu, est ipsa rei veritas absque ulla falsitatis admixtione. Et licet quandoq; demones, vel eis medijs aliquando nonnulli homines verum enuntient, *etiam illud verum, inquit Angelicus Doctor, à Spiritu sancto est.* Hinc faciliè erit colligere intentum nostrum. Etenim traditio sacri SCAPULARIS cum adjuncta promissione à DEIPARA facta primitus publicata per sanctum Virum populo Christiano vera est, & secundum omnia, quæ continet nullam habet falsitatis admixtionem: Ergo ex divino fuit afflatus, non quomodocunque, sed per expressam revelationem, de qua agimus. Quòd hæc promissio in traditione facta SCAPULARIS vera sit, & sine falsitatis admixtione, breviter quidem hinc insinuabimus, quia infrà proprium locum habet.

Ex tradita supra doctrina, diversa deducuntur corollaria. Duo potissimum continet hæc promissio, ex vi hujus revelationis: PRIMVM, quòd *Moriens in hoc SCAPULARI æternum non patitur incendium.* SECUNDVM, quòd etiam in hac vita, hoc ipsum SCAPULARE sit *salus in periculis, &c.* Utrumq; verum est, & sine ulla falsitatis admixtione, Ergo &c. hæc omnia luculenter patebunt in sequentibus.

54. Ex dictis in hoc capite, deducitur primò hanc revelationem B. SIMONIS nostri maximam certitudinem eorum omnium, quæ per eam diximus fuisse revelata, inducere. Ratio hujus est, quia hæc revelatio fuit conjuncta cum visione corporali: *Quæ autem sunt oculis subjecta, inquit 3. p. q. 30. a. 3. S. Doctor, certius apprehendimus, quam ea, quæ imaginamur.* Vnde Chrysostomus dicit super *Mattheum*, quòd *Angelus non in somnis, imò visibiliter Virgini adstitit; nam quia magnam valde revelationem accipiebat ab Angelo, egebat ante tantæ rei eventus visione solemnè.* Deducitur secundò, intra genus visionum corporalium, hanc revelationem alijs esse altiore. Ratio est, quia non solum vidit B. SIMON noster res aliquas significativas veritatis, seu rerum corporearum

Revelatio S. Simonis quoad omnia in illa contenta fuit certissima. *Hom. 4. in Matt. To. 2.* Fuit excellens intra genus visi-

rearum similitudines, quæ ad significandam divinam aliquam veritatem adhibentur, quales erant similitudines, *spicarum*, quas vidit in somnis Pharaõ, & *virgam vigilantem*, quam vidit Hieremias *cap. 1.* sed vidit personam scilicet DEIPARAM Virginem sibi colloquentem & aliquid demonstrantem. *Ostenditur*, inquit, *2. 2. q. 174. a. 3.* S. Thomas, *altior esse gradus prophetie, quando Propheta non solum videt signa verborum, vel factorum, sed etiam videt, vel in vigilando, vel in dormiendo aliquem sibi colloquentem, aut aliquid demonstrantem, quia per hoc ostenditur, quod mens Propheta magis appropinquet ad causam revelantem.*

Deducitur *tertia*, hanc revelationem non tantum in genere visionum corporalium esse excellentem, verum absolutè & in omni genere. Ratio hujus est, quia B. Pater nedum corporaliter vidit sanctissimam Virginem, sed intellectualiter mysterium percepit. *Dicendam*, inquit S. Doctor, *3. p. q. 30. art. 3. ad 1.* loquens de Annunciatione B. Virginis: *quod intellectualis visio est potior, quam visio imaginaria, vel corporalis, si sit sola. Sed ipse Augustinus dicit, quod excellentior est Prophetia, que habet alteram tantum. Beata autem Virgo non solum percepit visionem corporalem, sed etiam intellectualem illuminationem: Unde talis apparitio nobilior fuit.*

Deducitur *quarta* & *ultima* hanc revelationem intra genus visionum intellectualium non solum excellentem, sed omninò perfectam esse; cujus ratio est, quia cognovit B. Pater per hanc revelationem & substantiam ipsius mysterij, & modum ipsum, seu formalitatem, quam Spiritus sanctus intendebat: quod in ratione Prophetiæ seu revelationis perfectum est, ut præclare docet Angelicus Doctor *loco sup. cit.* in verbis *ibid.* relatis. De hac quoque revelatione differens Thom. Saracenus *lib. sup. cit. Part. 2. informat. 1.* affirmat S. SIMONI illo ipso tempore, quo Parthenium SCAPULARE è sacratissimis DEIPARÆ V. manibus recepit, hæc quinque fuisse divinitus revelata. I. Innumera hominum multitudo, qui per omnes Orbis partes Confraternitati B. MARIÆ de monte Carmelo erant adscribendi, & sacrum ejus SCAPULARE gestaturi. II. Copiosissima meritorum bonorumque operum messis hoc medio à Sodalibus Carmeloparthenijs colligenda. III. Cuncta eximiaque privilegia, gratiæ & indulgentiæ à Sede Apostolica huic sodalitati impertiendæ. IV. Innumera universaque prodigia ac miracula, hac veste, Mariana que in-

omnium corporalium,
imò absolutè, & in omni genere.

Quænam præterea eo tempore B. Simonis calitùs revelata fuerint?

tercessione mediante, unquam patranda. V. Admiranda divinaque subsidia, solatia, favores, quos in cunctis animæ ac corporis periculis, difficultatibus, tentationibus, afflictionibus, mortis maximo tempore, atque in purgatorij tormentis, mediâ hæc veste ac Mariana devotione Confratres fideles erant recepturi.

CAPUT X.

Primum Confraternitatis sacri Scapularis beneficium, illis DEIPARÆ verbis, in quo quis moriens æternum non patietur incendium, comprehensum, expenditur, Sin quo sensu hæc propositio verificetur exponitur.

55.

Adducuntur sinistrae quaedam horum verborum interpretationes.

Lib. 3. §. 13.
num. 16. &
17.

ALTIOREM merentur speculationem ac profundiorum exigunt indagationem verba illa, quibus in præfata revelatione sanctissima Virgo S. SIMONEM allocuta est: in quo quis moriens æternum non patietur incendium; ne in illorum expositione ab orthodoxa ac communi Ecclesiæ, ac Sanctorum Doctrina quis deviet. Sinistras & à veritate Privilegij dissonas nonnullorum interpretationes primùm proponemus ac discutiemus, ac deinde legitimum ac germanum eorundem verborum sensum trademus ac subjungemus.

Paulus Zehentner in *Promontorio male spei* adducit sinistram, imò temerariam, quæ à nonnullis in propriam perniciem adhiberi possit, expositionem his verbis: [Felices, & ter quaterque beatos, affirmabit aliquis omnes illos mortales, qui ex pio erga DEI Matrem affectu, ejus sibi SCAPULARE ad pectus, humerosque suspendunt, ab ejusdem Fratribus, Carmelitis acceptum; licet enim improbilissimi sint, & homines patibularij, digni ob facinora non tantum laqueo, sed rotâ quoque & rogo, imò & inferis; perire tamen non possunt, neque misera alterius Orbis æternitate, cum damnatis puniri. Quin potius necesse est, ut per efficacissimam MARIÆ intercessionem, saltim ultimo vitæ articulo redeant ad pœnitentis animi frugem, DEIque sui seram quidem, sed sinceram amicitiam. Ita edixisse